

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

156

مشاعر ۵

919 52

52 12

بہ تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضانِ سوات بقلم خود

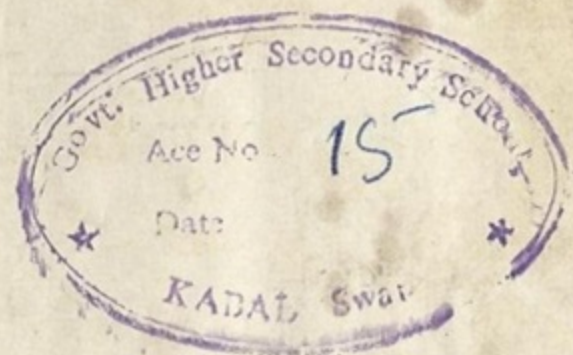
تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعيد منگوره سوات

No. 16.7.57

جہان زیبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
صدیقی ریاست سوا
لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوا

تمهیل کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ خوب د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرح د خیل فکر
د نتايجونہ منتخب کرے پھغوی باند ادیبانو
اوشاعرانوصاحبان خیل خیل جذباتشکار کرے
لہذا دامونہ دیو مجموعہ پھ طور پھ خد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کن پیش کوو۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظم و نوحه فهرست

نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر
۱	تمهید کتاب	۲	سلطان محمد صاحب	۴۶
۲	سیف الملوك ضابط	۴	شیر صاحب	۷۸
۳	فضل الرحمن فیض	۱۳	مهر النساء با نو	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیب ضا	۲۳	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	امیر حیدر ضا	۳۳	محمد نوشیر و اصا	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	شیر افضل ضا	۹۶
۷	عبد المالك ضا فکر	۴۷	خان قصا صاحب	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	دلاور خان صاحب	۱۰۶
۹	احمد جاسا نشتر	۵۸	د ناظر مینو پرمخت	۱۱۸
۱۰	مولو ضیا الحق صاحب	۶۳	د عقیدت کلونه	۱۲۰

اوس جو رد ترقی جو نزد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پہر باب
 مالیارچہ د کلزار لر کوه زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کو و مونہ والی عالیجناب
 د اہول ددہ ہمت د کھان خبر کوه د احوالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پہ د ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کوه خوک ناشکرہ د احسان دی

باب جناسیف الملوک صاقد یقین الایب سوا

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه ہر طرف تہ حمالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 رازہ تماشہ او کوه د اقبال ختله نردے
 مولیٰ پہ لوی احسان را کوه دادریم اختر دے
 خوشحالہ قام پہ د چہ جہازیب د دوی رہبر دے
 بل کورہ حارورہ چہ بن باثرہ د سمبر دے
 ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

نا شکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبڅا دے
حصه د منافق د لته هم هلته کښی نیران دے
مړوم په ژوند کښی نه کړه **صدیقی** د خپل وصاله
پوزه یوازې نه یم چه په دیمه خوشحاله

طرح
ن ن
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنګان را غله په شمع
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د خوشحالی د ده په هر لور
هر خوا ته نظر او کړه چواغان دی کور په کور
غڼې شنې د خندا نه پرې بکبله کوی شو
د عام کوی سلطانته چه ئې ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئې شته د بل نه طمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
خندا ده خوشحالی ده په چا نشته درد و غم
دعاء کوی الله ته د خپل واکي اعظم
ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
او صاف د جهان زیب لا پوره نه و و زرشه خم
جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
رښتیا ده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
خند یکو، خوشحالی کو په هر خای مونږ وقت د
غمخوار د هر یو کار پخپله غازی ملت دے
په تا چه څوک خفه و عارب د زرتو زړه کوی قمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

چه شکر من او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا رځه
 خلاف د اولي الامر په تحقيق کښي کنه هکار د
 تعمير انصاف د سوات په مثل بل په کوم ديار د
 صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د
 حق وایه **صدايقی** حق ته د تههیک ونيسه سمع
 طوطيان په گلستان کښي په خندا کيناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجر به م په تحقيق کښي د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر خان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیاد د وصال او د بيلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

ستره چه ماضی خوښ د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف، عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خوښ وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجر به د کلمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښي انصاف د غریب او د امیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک د سوات کوی
 خدا نیگو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا بہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ کا تینا ت کوی
 حکمہ ہر یوکس بہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر حائی اورید **صدیقی** د حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کن د آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

بہ صدق چہ خدمت کوی مالبار د گلستان
 بلبل ورلہ راغوا ری بل تے لے کوی راغان
 زاغ وزغن چہ نہ وی ہر بلبل شی ثنا خوان
 ہم داد وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

گویا بہ دغہ قوم فضل د رب العالمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی
 مشہور بہ توار یخو کن دے عدل جہا نکیر
 تے د انصاف د پارہ دہ بہ وہ ز نخییر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہ چہ بہ وہ د خان بہ ویر
 ویل بہے فریادی تہ راتہ او د کرہ تقریر

سلیم بہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

یو خو خبرے واورہ تہ د غازی ملت
 رشتینے نگہبان دے د خپل ملک اور عیت
 پخپلہ د سپاہی پشان ولاہوی بہ خدمت
 فریاد د فریادی اوری ہر حائی بہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی کہ ہر وصف بہ تضمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرِ صدیقی پہ دے زمان کبی بومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رب پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفُ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِیقِ سید و شریف

فُضْلُ الرِّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خوشنویس

ریاستِ سوا

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ درِ خبر کہ مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے دھی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کبی بلبلان کد شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی د نون دھری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږ رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور ته وردنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې ورپکې لکه غواص شوم
 خارج مکه لعلونه چه قول چک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستور د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سرو هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پس مدام راجی وصال
 نن جون د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری د نکه غرانکه سر بهر کړی د سوشال
 د ازه یوازې نه مې په د باند خوشاله

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سې د جادو نه درته چک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو ته په زخم د زړه کیښوده د سماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره قلاوم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې کور زید مېزه هر خواته
 یو زړه عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډیری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جوښ کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه داسه سالگره پکښ کید شې بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونه جشن زیاده د احمونه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښ نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای بهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د د یو خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شوداسه یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونه مراد
فیضان حکمران د همونه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و ته
لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و ته

نشته دے سلطانہ د عیان نه بخه بیان و ته
هر نتیجه د د خدیش د خیر الناسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

خاص د هر پورخ دار و ئے دایه مسیحا ئے ته

چو ته مره ورنه ئے خوهر چانه پخلای ته

هم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست اوطن آباد شه بنه

علم د ازده کوه ورته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کبی یاد شه بنه

داد ستا تو ته حکه اوس خلاصه افلا سره ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ناد قوم د پاره هم پوره کوه ضرورت واره

ناد ترقی په عروج چوت کوه ریاست واره

حک د لکانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یو بے لیا سده ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

چش د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستور د اقبال د تل رو بیا نه په فلک وی ستا

دا د عاء جو نږه ستا په حق کښې و سواسه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

نه در زنده باد د حکومت د ستا مدام وی تل

سور د رحمت د ستا پوښه علی الدوام وی تل

هم د د فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل

دا بنادی شروع جو نږه انیس سو اچاسه ده

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

تور دی که سره شنه دی هم که زیږدی او که سپین شی

دا که په یو رنگ شی نو بیا جوړ به تر آئین شی

راشه د ورنگی پریده په یو رنگ سره رنگ شه

ته که د عاشق نو د آشنا د درملنگ شه

زړه د باطل د پاره غشه د خدنگ شه

دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی

دا سه کار ناه به د بیا کور د تر علین شی

هان د اتحاد په رسی او توه محکم شه

زهر د تقریق د مین نه واره کوه مدغم ته

زړه د په چاره د شاه د مینه کوه قلم ته

څوک چه داسه کار کوی په رشتیا سره ناز بین شی

دا شه دروغ نه دی په رشتیا که د یقین شی

راشه دروازه د یقین او و هه په زور

خپل یقین د خاص کوه بیا هله لته و نوره

ولته دیده او دانسته کوه شمکوره

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمین شي

تريخ نه وی بیا خلقونه ډیر خوگ لکه کبیر شي

ته په صداقت د جهمازیب د در غلام شه

ښکار که مار غه د محبت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نیکنام شه

مح په صدق وینځه چه روښانه د جبین شي

هله به بیار و نرد رته د یار د محبت آئین شي

خیال کوم هجوره زه په دے معما کما نو

د اتش قع نه دی که واورئ هو ښیارانو

دایو معتمه د مطلب د که ده یارانو

وای فیضان تاسوته که پوهه پر دور بین شي

کوزه پایه بره، بره کوزه د خود بین شي

فیضان سوات عفی عنه سید و شریف

سناغله حبیب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

نن باره د سهر دے هر سکر کړ حی له خیاله

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

نن بیا هغه تاریخ دے هغه میاشت د دسمبر

خپله چه پر تخت وه والی صاحب بهادر

هر چاته هر سکر را حی خوشحاله په نظر

دازیاته خوشحالی د پر سیر د بل کاله

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

دے جشن تاجپوشی له د و الی صاحب والی
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ کومه خو شحالی
 د سیال سر چه سیال نه دی هغه کوی سیالی
 معمر هم مسرره په د ورخ و نیم بد حاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی ده نن د هر یو مسلمان
 هر ځای کن خوشحالی ده په هیچا نشته خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چه دے جوړ د حکمران
 وه چه زبون حاله هغه نه د زبون حاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی د اهل سواتو د اقبال
 د باره د سمر د مبارکه د دے کال
 ده داسه خوشحالی لکه د عیده په هلال

د باره د سمر پکن تاریخ و نیم نیکفاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 امان د انقلابه نه جوړ د حکمران وی
 دنیا کن ترخو پور چه دارمکه د آسمان وی
 هم داسه د په قام باند مشفق جوړ سلطاوی
 دعا د حبیب داده اخالقه لایزاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله

طرح

طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سمر د شاه گدا کیناسته جمع
 د باره د سمر یو لوی افترد دے د او لس

هر يو سري ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پي خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 به حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورځ د تاجپوشی ده د واکي صبا غمخور
 به زیاته خوشحالی له کتبه پاخید که رنجور
 آغوسته خه جا خلقوز ییا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 ټول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کړی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کړه هر يو را نظام
 عیشونه دی جلسه دی، دعا مکانی کوی قام
 ټوک چه به آرام ده هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکار یگی هر طرف ته دروازې بنی مزه داره
 میران بنی په د ورځ چه مسافر درو هی پلار
 نور وای مسافر خنکه اختر شه په تلواره
 حبیب وای کار وای تر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستا سو قیاسه
هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه
موندلے لویہ برخہ هر یوکس کتا سلطانہ
احسان مالی جانی کوے دهره مسلما نہ
بیا خاصکر بہ عاجزوئے بے حد مهر با نہ
هم دیر احسانونہ هم جزا دسمد لاسه
هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه
بہ مثل دحاتم د حکمرانہ سخاوت دے
لایق د دیر تحسین د آخرین د حکومت دے
د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے
ستا فیصلہ هر د میرا او د قسطا سرده
هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه
هر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے
موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے
تعریف د دنیا توله کوی دلاند کہ لپاسه ده
هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه
حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی
مصدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی
هم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی
لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د دکناسه
هر سری موندلے لویہ برخہ ستاد لاسه
ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال
چہ کوچی مظلومان د بہ انصاف عدل خوشحال
مخصوص دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل
دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسه

نن بارة د سهر د تا جپو شي ده حکمرانه
 د انیک فال تارنج د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختره که نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

د احبیب له صدقه خپل مالک ته په د سوال کښ د
 تل د تضاعف د سالکیري د کال په کال کښ د
 بل د نیکنامی غرض د هر زمان په خیال کښ د
 د الار د نجا هر مسلمان له دې وسواسه
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي

سوات ته چه خوک راشي پر رحمت د رب متین شي
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شي عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شي
 زغلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شي
 په ستوا کښ مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کپړی که خوک خا او یا مسکین شي
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شي
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواري هېڅکله چه بدل د د آئین شي

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمران وی
د شاه نه چه خلاف شی هغه درو د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشته مسافر سر خطره

نه فکر لوی غم که په صحرا سر په بالین شی

حبیب وای نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام ده داد عار د فرشتو د پوآمین شی

حبيب الرحمن حبيب

گالوچ - سوات

بنا غلام میر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

د اباره د سمر د خدای محفوظ کوی د زواله

پوزه یوازې نه نیمه خوشحاله قول جهاد د

د سوات په ښکلی زمکه جهان زیب چه حکمران د

مرغی وای سند که چه دا خنک امن آمان د

مولی د په بناد د لوی د کال تربله کاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

مولی د په بناد د لوی د والی ذات

ذات د ده خوشحاله وی خوشحاله د سوات

پہ عدل پہ انصاف کیں شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رویہ دہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کیں دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کیں وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کیں وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کیں وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزہ یوازے د باغے پلورے تلہ امیر حیدر
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

محفل کیں خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں د کلونو نندارے کپری
 ک خانہ دی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کپری
 د کلوا خلی پرے ہخو کے دواہ سرے کپری

ز اغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شی خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانږه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرچبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصلحت کوی د عیش
 هریو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 مجلس کښ د بنادی ټوټه داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیري مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالگیری کړی د ستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 مخلوق کړی د خپل توانه خیراتونه مجلسونه
 یاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سري موند لے لویہ بر بنہ ستاد لاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسہ

هر سري موند لے لویہ برخہ پہ خدمت کنی دہ

هر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کنی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی جہد قوم خان خادم گنہ

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ جہ خان حاکم گنہ

تلے دا فقرہ د فکر پور تہ دوسواسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرہ د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تہ دہ باد لغزہ ہم ہر یو لور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کو دہ ستاد احساسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کو دہ نہ چر تہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شتہ

بنیکل پہ اخباراتو کنی لیک دحق شناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کنی لیک جہا زیبا ئے تہ

نہ مہربانہ پہ عاجزو غر با ئے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنی دہ

ورک د چغل خورشید چغل وینا فحاشه
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ورک د چغل خورشید چغل وینا اثر نه کری
بل طرف ته کوچ به هیکل امیر حیدر نه کری

دام عریضه به د سهر د التماسه ده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

لال نشی پتیدلے که به ایروزی زمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده

یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکل کردار ده

هال به نا جا نزه چه بدل کوی کنه کار ده

رشتیا به خنکه پت شی یوسو که نکتہ چین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله امام د جوړ آمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هیرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره

پاکن کوی پت کوی باند چه شی اسلام بنکاره

بیدار شی هغه قوم چه باشلے نیک حسین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

بيدار شي هغه قوم چه نيك خويہ ئے حکمران وي
 خدمت چه د مخلوق کوي په ده رب مهربان وي
 هغه زمکه او غرونه کاري لوته گلستان وي
 په چا باند نظر چه د خپل رب العلمين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په چا باند نظر چه وي د رب هغه عادل وي
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وي
 د سوات والي پشان خدای خبر چه څوک عاقل وي
 په باره د سهر کښي څا چنه به مضامين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په باره د سهر کښي کور په کور باند بنيادی دی
 د شمن د ئے دليل شي چه په زړه ئے ناسوي وي
 آزاد خو د غه ژوند کي بل به څه د آزاد دی وي

په غير د شريعت نه که قائم بل پواين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په غير د شريعت نه رياست کښي دستور نشته
 په غير د ک د نادانو د دا ناوه قصور نشته
 په پناکوم د ځانه ماته د کښي ضرور نشته
 شاعر امير حيدر د مولی نه کړي څنگي شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي

امير حيدر جونري

بناغله اياز صاحب د کراچي نه

طرح ۱

يوزک يوازې نه ميه په دے باند خوشحاله

پرون د پښتون "ن" په خندا را غلو صبا له
زيرے د بنادي گوندے هډ هډ را وړو سباله
غرد سليمان دنگه غري ولاړ صداله
پيغله د آيلم بيا جوړه شو ده که اله

بخت او تخت او تاج د خلې توب خن زار پري
که ناز د پښتونخوا باند ناز و ندي ناز پري
تقدیر په گډا سر د او تد بير ولاړ پر کاله
فطرت په سر منکو کښي حنار اوږه حيا له

مختر په نوراني غيگ کښي ضيار اوږه ضيا له
نشه له مستي وږکي د صبار اوږه صهباله

تقدیر او تد بير دواړه له مراڼي قربان پري
بنادي له خوشحالي نه په جامو کښي نه حيا پري

فردوس د پښتون د غورپيک پښتونخوا له

رضوان زير وړکي هس رنگه د دنيا له

وړون د بنادي د گورپيک پښتونخوا له

صيرت هم اړادو د مشيت د د وچاله

مالي پښتون آدم ته خلافت سپارلے کي پري

عواده د هيواد چه د بنادي په تال زنگ پري

خير چه چا خبر کړه د د هس رنگ احواله

وے پوي يم په د پوي يم و جو بيار غلو خلا له

کمال د پښتون و زيريدونکي له زواله

کمال هس کمال چه تکميل مومي له کماله

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جہان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 پُستو پہ کلا سہ چہ تے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شو واکوالہ
 وارہ پُستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالہ لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سر درو کنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

شاغلے عبد المالك حبا فکری
 تند و داک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطمئن، خورسند، ستا بہ دور باکمالہ
 سوات د کہ بونیر د دوار خلاص شود جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 سور د رحمت تے قام لہ گورے لارے صاف
 رظم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصاف

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 ویراندی هر سو استاپه اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 لوریه، که جوریه ده، که خت دے که مکرمه
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرمه
 هر حای غورید لے ستا د عدل بنه خادرمه
 نشته منزری هغه بیز و و تیر ليواله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سوا د علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکن او کوه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهر زیات شه غوږ و او سپر د لو خان
 هر گل شه په خندا چه پسرلی او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال گل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لار په مهر با نه شنه خاوند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غوږ پری خوند په خوند
 مستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

که لوی دی که واره دی هر چا بیا موند له نفع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 عجیبه تما شه ده سوات کښی نن صبا اختور ده
 د اورخ د سعادت ده بنیکل دور بختور ده
 وطن ټول چواغان دے حکم باره د سهر ده
 رنزا د قفقوسه ده هر چائی بله ده هم شمع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 راضی دی د غازی نه په بڼه شان سر قومونه
 په دور جهان زیب باند او باسی تل شکرونه
 فکری یوازې نه هر یو منصف وایي حالونه
 فیضیا به ئی په فیض سر هر څوک دی نشته منع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 د اصدانمانه، بلکه دا د عام الناسه ده
 هر موندل چا نه ده؟ هر وهر څوک دی؟ وایه
 بل په ضمیر او مظلومانی کوم چائی؟ خایه
 کښی په کوټ او کوټ حال احوال، نه چه دورایه
 توره د انصاف تیره زیاته د الماسه ده
 هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 لکه د اکبر د سوات پتا باند روښانه شه
 لکه د لښان اوچت ئی دومره زړه چه د هر چا نه شه
 د اقبال د چا دے چه محفوظ د هر خزانه شه

احوال او گورو را شه چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر د جنت بسکے دستوار مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور د دی ہر توک شکر گزار
خزان د مولی دور لری د دے چمن گلزار

پہ امن د آقاو د دہرا یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کنی اول یو
د قحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زیور سہ فکری! بندہ مکمل یو

حافظ د غازی محبوب الہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنا بنا غلہ شیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی

ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی

ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی

د وخت پہ کوتہ کنی د سلیمان ہنہ نکین شی

پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ نوحوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نوحومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیر شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ دروغ در وہ سیرت نوحجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہان زیب کن بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کن در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کن در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کن در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینہ کن در یرنہ غوندہ حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کن در تفسیر در زندگئی دے
 ہما در سراپا وینہ نوحیر در زندگئی دے
 ہم و فراست کن در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیر سہ سنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 ہمارہ در مینوش کن کہ داطوق در خدمت دے
 ہوا و در والی صاحب نشان در محبت دے
 ہر دہ لازم بہا در قول عمر صفت دے
 ہر چہ چاہلال کوہ نودا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ گور چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی

بنا علی احمد جانا نشتر علیک را سوا
من حیات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحال

دلشاد کرجی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ تول وطن در بپہ کوم عظیم دے
پہ دور جہازیب کنی چہ مونبر خوشو دسیا

شکر بیا پرے شکر چہ پھر ستہ لہ ک ذات شدہ

معراج د ترقی جو نر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ د ذات پہ مخی بیاموند

کری ہر نفر لکہ سور ما جو نر د خیالہ

عزت د کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صو تا کپہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید ٹنکہ وائی

طالرشہ پہ دولت د خیل وطن د لایزالہ

پہ در کنی د خالق بہ د نشتر وی د عا داتل

آشنا کپہ مونبر د خوگ وطن د تنک د لوی کمالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

نو تہ نیمہ شبہ کنی جہازیب بلہ کپہ شمع

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

اَوْ چَتِ کُوهِ خُوکِ رَاکِ پَسِ شَرَعِ شَوَنُوتُونِ
 مَائِلِ شَوَه دَهْرُ مَلِکِ دَهْرُ وُطَنِ نَه وَتَه سَمَعِ
 زَاغَانِ کِه خَا پِیَرِکِ وُو رَوَانِ کِلِ شَوَنَا مَرَادِ
 رَنَزَادِ جِهَانِ زِیْبِ کُوهِ لَه دَوَارِ وُ قَلْعِ قَمَعِ
 خُوکِ وُطَنِ جُمُونِ بَه دِجَنَتِ نَه یُو حَسَابِ شِی
 دَرْدِ لَا یَزَالِ نَه دَنَشْتَرِ شَوَدَا سَه طَمَعِ

طرح ۳

هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یَه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 فِضَادِ کُومِ سَتَا چَه نِنِ پَسَرِ جُمُونِ لِبَا سَه دَه
 هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یَه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 سِیَوْتِ دَفُوشْتُونِ فِیضِ دَنَمِ نَه مِ آ قَا حُ
 حَسِیْنِ چَهْرَه دَر کُوهِ لَا یَزَالِ عَجَبِ دَنَا سَه دَه

اَسَوَاتِ دَکُو کُوهِ دَقِسمَتِ چَه دِاصْلَاحِ کُوهِ
 سَرِکُنْدِ مَوْنَدِ تَقُولُوتِ زِیْبَالِه بِنِجِ حَوَا سَه دَه
 وُطَنِ دِ پُشْتُونِ چَه بَه رِشْتِیَا سَرَه جَنَتِ کُوهِ تَا
 دَ حَالِ زَبَه کُوهِ یَا دَهْرِ چَمِنِ پَرِ دَا حَسَادِ سَه دَه
 اَسَادِ پُشْتُونِ دَ وُطَنِ زِیْبِه اِجْمَانِ زِیْبِه
 سَدَا دَمَرِ حَبَادِ پَه کُوهِ دَارِ دِچِپُورِ سَه دَه
 طُوطِیَانِ لَه دِچَمِنِ بَه دِ تِلِ سَتَا یِ پَه نَغُوسَه
 مَنُوسِ زَبَادِ زَاغِ دَه چَه حَرَمِ لَه دِ سِپَا سَه دَه
 هَامِ نَه پُشْتُونِ دَر تَه قَائِلِ چَه بَه اَحْسَانِ شَه
 بَه کَامِیَا نَه شِی ثَابِتِ جُمُونِ دَقِیَا سَه دَه
 اَمِ جُمُونِ سُلْطَانِ مُبَارِکِ بِیَا مُبَارِکِ دِشَه
 وِیْنَا دَنَشْتَرِ دَا دَه چَه سَرِکُنْدِ لَه قُطَا سَه دَه

طرح ۱۵

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 پستون بہ خوارشی خنکہ چہ بادشاہ دے آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نہ خو بنی ریا کارشی بل
 حای دریا کار بہ پہ آخر کبی تحت ترین شی
 کیدہ لہ قدم حماد سوات پہ زمین کبی تہ
 گورہ کائینات چہ خوک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژمونی
 زیات بہ لہ د حالہ استقبال جونی رنگین شی
 آباد لہ خاوند حکمران جونی د سوات
 بہ سوال د کشتتر لہ فرشتونہ ہم آمین شی
 احمد جا نشتر سکند علیگرامہ ستوا

سہاغلے مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ ستوا

طرح ۱۶

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یونہی تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ

مخوک د بھہ مند کولہ خیل جو اولہ نوالہ

بول ستاد عائی کوی کہ خوک لوی د کھورسا

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

یونہی پھہ حای جونی د پارہ مدر سے کوی

یونہی دھہ سپی د علمونو ہر سے کوی

معمور د کوی کل واپہ دھنر او د کمالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شریشت و
 له رور اوله عزیز سړی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وې له جنګ اوله جداله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 اوس ناست دی په آرام سړکوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سړ دے انس او محبت
 ټول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 نن ستا په اهتمام سړ ټول ستوا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کړه نیک خصاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پوښتل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

په قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 آواز په سارمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جوړ قبول کړه پخپل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 د ضیاء الحق دے ستا غلام خلقه بگوش
 د کړه له خپل لطف و کرم نه فرا موش
 د داسه خاکسارانو پرورش کو د عاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 هر څوک د بهر مند کړه له خپل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیکرامه - ستا

بنا علی جنا سلطان محمد رضا منکورشاه

طرح نما

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت در بے پہ جہا دیو بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیا کن دھر قوم کے انتظام نشہ

ہیخ امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خوب والی دے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال کے حکم د رب نہ بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد محبوب دستا دے جہا زیب پہ زیہ سلیم

بانی دھ نیک کار دے بلاریب پہ زیہ حلیم

مہول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

روشنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہا

در اصل بجا ہد کے ذیل مذہب د کورہ روشن

قائد لقب د ستا صد را عظم کے بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنیں پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کنیں پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت کے داتا تاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب کے د اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت کے جہان زیب دہر دیار

۱ بارہ دسہرہ سوا بونیر کے کل بھائی کے پہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ عادل باند کوی کھن

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع کے فخر

۱ بارہ دسہرہ زغور د قوم کے تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادھم شمس

۱ سوات دس دھرم مظلوم کے تہ سایہ دھرم شمس

۱ سوات دس دھرم تہ رہبر دھرم بشمس

۱ سوات دس دھرم پناہ کے کشتیا کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم نہ یہ پہ د باند خوشحالہ

۱ سوات دس دھرم د خدای کے پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دس دھرم مومن پہ زہر جو پشوع مومن

۱ سوات دس دھرم مفسد د زہر نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱ سوات دس دھرم آرام شہ پہ آرام کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱ سوات دس دھرم زوال کوی رب د عدل دامیران

۱ سوات دس دھرم جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دس دھرم ملکہ بشر جو نبرد الی کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم نہ یہ پہ د باند خوشحالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق د هم رنخا زيب د جهان
 د ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 د اند د عدالت د به جاری لوی په جار
 د د بیا نه پر کل سوات د زیه خالی لوی د غم
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

طرح ۳۷

سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د صبا یی شوے چه رنخا د عام خاصه
 سری موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د رحمت لے نه تا فیض رسی هر چا و ته
 د رحمت لے چه جاری شو هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د استوار امان د به رشتیا سته به غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خیل رعیت
 د راصل مجاهد د، د بدعت، شو سله
 د عام و خاور ته جاری ده فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بیان پرے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو به یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بالا و تہ

ابر د بھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ باد نسیم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منقسم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منتظم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

ہر پستون شرف رتبہ موند ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ خوشبویہ کل ہے زیب د باغ او د جہان ہے تہ

تہ زیب د ور بل ہے سیال د نیشہ عالیشان ہے تہ

تہ قدر شناس ہے قدر مندہ قدر دان ہے تہ

تل عفوہ سخا پہ مظلوم ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرہ

نشہ عدالت کین تفاوت زیرو بالا سرہ

نکہ رب نظرد مرحت کوی لد تا سرہ

تہ مشعل د ستوائے رنہائی پر ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستہ

ہر ستر مسرور دے استقلال د خیل ملک د جا

بخت د بار آور شدہ اجہاز زیبہ شہ تا بندہ ماہ

تل کوی دعاء سلطان مجمل چہ ہے د لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دقیق شی

تل زیب ستا د جہاڈ، جہاڑیب کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہاڑیب دے
 محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے
 تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
 کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 اے سواتہ، تہ تاراج د تل د غیرو وے آماج
 بے سہرہ پرست تباہ برباد لکہ د جاج
 صد شکر دے مالک شو د خیل قوم د ملک د راج
 سامان ہم د عروج کمال پہ ستا جوہر بالیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خیل قوم پیڑ نہ خان وچ پوہ بنہ بیدار شہ
 تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ
 دالوی غمخوار ہمدرد ستا د والی د کہ یقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 حفظان بچاؤ د خیل عزت دولت کہ د مطلب وی
 ہمدرد شہ د سردار زیب د جہاڈ کہ د مطلب وی
 دیوہ د خیل قسمت دہ، دیوہ احتیاط کہ د مطلب وی
 خان یوئی پہ سودور یا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 گمنام دے تہ اے سواتہ تل د غیرو وے غلام
 ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام
 مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م
 مشکور بہ د احسا د خیل والی شی کہ یقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنیا ستا تما شکیره ستا د عقل په نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه د خپل ملک په دوام
 هلاک انکشت نمانشو د عروج په هر یو سام
 تل زیب ستا د جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ما هر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قائد مؤید ستا د یو یادگار د زمانه
 قاسم فاتح د ستاد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدی شه زیب د ستا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 دراصل خیر الناس د داسرار مؤید د قوم
 رحمت د الله مؤید د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غیبی رحمت د قوم

ما هر د سیاست عقل سلیم که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 در شب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د یولو نه ورسته د اوس شو د پند په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ما را سلطان به تل د رب په درکوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکړی د خضر په مثال
 د امر د قسمت د ستا ساتی تل د زوال
 تل زیب د جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سلطان محمد، منگور، سوات

بناغله شیرضا چندا خو، سوات

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره کښ رنوا هله وی بنکاره چر عارفین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره توره تیاره وه چه لانه وه جکومت

نه علم نه ادب وه نه جا پیر نه شرافت

هر څوک ووې خبره د هژاو د حکمت

نه ډول وه د خلقو او نه د ازیب و زینت

همت او کړی مالیاړ نوم راو بوته هله شین

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

همت د جهان زیب چه کړه د عدل ډیوه بله

پښتنه د خپل قام نه په دهر تکلیف کوله

فائده د رعیت به په هر وخت لستوله

مدام میوه د رحم په هر مقام کرله

اوس وایي ټول قومونه چه په شاد آفرین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

اوس وایي ټول په شوق چه د شاه یو وفادار

قایم د لوی تل د سلطنت پر ورځ کار

د اښک و وطن باغ شه په د باغ تازه چهار

رشتی وایي شیر خادام لفظونه د اشعار

راحي د دهر ملکه که څوک سیل نه شایقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

طرح ۳۱

هر سہری موند لے لویہ پر خیر ستاد لاسہ

هر سوي وند لے لويه برخه ستا د دره ده
منع د عطاء نه د کهتر، نه له مهتره ده
بل چينه جاري د عنايت د له دفتره ده
هغه تره فائز چه اراده نه له اخلاصه ده

هو سیری موندلے لایہ بر خہ ستاد لاسہ

بلبل کوی نغمے پہ باغ کین کوئی پہ نخل و
قدما اخیلی دنازه پہ رو رو را حی خارو

شورشور کوی طوطیان د و د وطن پر سرور
داستا بنیکه دوران بنه زمانه خه به هر شنه
هر سري موند لویه برخه ستا دلا سرور

قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ دسمبر دے
والی صاحب پہ دے ورخے ایسود تاج پس دے
دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سری اختہ
خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاس د
ہر سری موند گوید برخہ ستاد لاسہ دہ

ستا بشکله دوران د پوه مړه د غږ یما نو دی
خاندی خوشحال پری خوشحالی په مظلوما نو دی
سخت وره نن د ریاست په ظا لیا نو دی
رب د اجور درکری داد عام خا الخاصه ده
هر سړی موندل لویه بوخه ستا د لاسه ده

تا د علم جال پہ وطن خور کبہ فیض رسانہ
ہر یو کار خیر کوئے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان و کتب پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہخہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہخہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چرے ملکوے نہ شکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بنا غلے پیر محمد خاصا دکی ، سوا

طرح ۱

زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضا دے حکم خلاصہ و جہالہ
 زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک دستا پہ ملک کتب
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے دلاند کپورہ پورہ دخیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین دتول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے ہمالہ

د ستوا که حیوانا که جماداتی بول نارے وھی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شہادہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شروع پیر محمد خا شی
 کہ تیر پہ دے وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبی خوشی کری خند ید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ را غان حکم رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو یہی د مع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د مملکہ لاریہ پہ وطن آ بادانی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبی دیرے زیاتہ نادانی د
 قربان چہ لتاس کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہفتہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
 دارحم دچہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہشیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبی چہ خاک و دھنہ واریہ جواہر شو
 تہ سینگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ د ہر چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہان کبی اے شاہ لوی منسوب شد

دے صاحب وطن واپہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ ترے ہر وقت تمام واپہ رعیت دے
 دعا دورۂ محو بندہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورۂ محو بندہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ دے نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی ترے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارک کی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاکی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی

پیر محمد خان دہاکی، سوات

بناغلے محمد نوشیروا صاحب شاد پری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ہا خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل دہیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغ خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغ پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترگه او گوره بکین نشته خلا ف
 بیزه شرح او به سکی تل په یو گو در کین صاف
 قلم شه ناچاره ستاد وصف د کماله
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 قلم شه ناچاره ستاد وصف نه سلطا نه
 عادل ے رحمدل ے په غریبو مهر بانه
 رشیتین ظل الله ے اے جو بزه حکمرانه
 بادشاه د هر وطن شه سوال کوم د ذوالجلاله
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 بادشاه د روی زمین شه دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی د د به باره د سمبر
 د اورح د خوشحالی ده پونب باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم په جوش کرجی د خیال
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 خوشحاله هر انسان د خان خبر که د احواله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 شکر دے الله چه د راغانو لوشو طمع

شکر د الله دے چه د راغان شو تار په تار
 پید چه شه په سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونب و شه د خالق غنی غفار
 د ظلم تیاره لایه چه رو بانه راغله شمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

تیاره د ظلم لایه د نړای شوه په جهان
 موئی د تل پسر لری جو بندا حکمران
 د سوات د مکه ے جوړه کړه خایسته جنت نشان
 د حق په غوگو واوره دا خاند په سمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

د حق په نظر او کوره د سوات په سرزمین
 حائے پچائی بیکل خایسته باغی په بنه آئین
 سوال م په درگاه کبی د رب العالمین
 خاوند لایزاله دشمنی اوباسه قمع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزاله دشمنان غی کوی تاراج
 ترخو چه وی ژوندی پسر دده لوی د تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکه دراج
 د خولے نه غی د جوشه پورته او ختله منع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا جمع
 طرح ۳۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 شک پکبی هېڅ نشته دا خبره بے وسواسه ده

شک په د کبی نشته خا واده قیل و حال
 ظلم ستم زور وده هر سړی وده په جنجال
 چراته د سوات زمکه چراته داسه د ول حال
 لاند په قندیب چه وده د هر پیا اوس لپاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 چراته وده قندیب سراسر جوړ وده همالت
 د خان ملک د لاسه دا وطن وده په زحمت
 فضل د رب وده ستا پور راغی حکومت
 اوس که فکر اوشی نظار د کوز و پاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 اوس که فکر اوشی نظار د دی لور پلور
 لاری مو ترے درو حها هر سړی پکبی سور
 سر کونه مزین شو آ بادی شوه کور پکور
 ژبه د قلم تیره کړی د الماسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ز به د قلم تیره کړې په هـ
تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
هر سره خوشحاله کړی جوړ دے پرے اختر
مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه
هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
د روغ نه دی رشتیا د ماضی او کوره حالات
پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
د عدل زمانه د خوشحالی ده نن په سوات
امن د آمان د خبردار د سامعین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د هـ هر سړ دے په آرام
سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
غازی ملت چه به خدمت او کړو د قام
په خپله به قائل شه که د زړه پاک د آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
چو ته په دنیا کښ به پیدانه شی مثال
د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
مرزا نوشیروان د ستاپوره نه شه دفتر
که لاند د نظر نه د تاریخ د سر مین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پری، ستا

بناغله شیر افضل صا افضل

سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شہوہ د جہاز یبار خسار شمع

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کنی او کپو و زیب

حای پہ حای انصاف دچر تہ نشہ دے فریب

ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز زیب

شمشاد ئے سلائی لہو را حی د باغ رمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

طوطیان ئے سلائی لہو را حی د سار و نہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ

تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارو نہ

ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شہرمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سیالی کری

سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کری

خند دے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کری

عرومہ ئے پرائیج نہ د خوک د لطف د کر مہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

عرومہ ئے ددرہ خوک تلے نہ دے

راغله چہ پہ خیال کنی خوک د دہ دے

شک وریکنی نشہ ر حمد لہ نہ پورہ دے

افضل وائی سہ ماں د قرا باد د صفہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۳۱

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنیز نه یم په غوگو ما اوریدلے عام خاصه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنیز نه یم په غوگو ده کس یم اوریدلے دی

دوغ یم په سترگو کارنا یم ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چه ظالمان تر رب دیستلی دی

داسه ظالمان په مخکنی ستاد خپو خزی دی

ای د عدل ستوریه ما دیستلے د اذقیاسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ای د عدل ستوریه ستا پشان حکمران

چرا نه به پیدانه شی که چاخر کوی شوک جهان

سناکین ستا پشان به پیدانه شی داسه خو ان

تاجداره ناموره رب دتل لوه شان دان

درجه در رب سواکوه داد عام د والناسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

درجه به چه دیار د کوه بلند پاک سبحان

مالیار د هم الله لوه د سوات په د بوستان

دیر به وی کم عقله چه به تالے وی خفکان

حق تا به حقدار و تقسیم کړی په خه شان

هره فیصله ستاد یو بله لپا سره ده

د حق د فیصله دی پرے قائل بهر ملکو نه دی

خکه اے سلطانه بهر خای ستا صفتونه دی

بنیکه د نظام د خای په خای شنه چمند و نه دی

لاړه تیاره کی بل په بهر خای مشالونه دی

افضل وای عمر دیر شه دارنر استاد اخلاصه ده

شیر افضل سید و شریف سوا

دے چه خدای بادشاه که، شمع زار دهنه کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو سر زړسو، کانوی یو لعلونه شو
 جوړ ترے قضا قسم راشه دینه محلو نه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیا په کلستا کښ په خند اکیناسته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۳

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک کمر حی له خیاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 داریب د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه او شه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سر د خان له جوړه که عجیبه خک سنگار
 د عدل خوشبویي شو بلبلا راغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 روانه خوشبویي د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سړي په سمع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 هر سړي خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شرح عدل انصاف شه لږ شه د عدل وړ
 چه ږه خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع

د اعدل انصاف نشته نن په زمانه
 لوی وایه حمونږه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو په بلع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جهنده د ترقی حمونږه ټول بها د پاسه

ستا په همتو لوسته لوړ حمونږه وطن شه
 د سیالو سر سیال شه، بسکه هر گلشن شه
 دامهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنیو کم پچاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه، ستا به نیک خصلت
 تل به ته کامران ی، چه وی د ا صفت
 د معلومه شو موخته هغه وخت د قیاده
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 د خا خا قصابه، ستا چه خور که تو ان وی
 صفت به د پ خور کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله داکو یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهانه یو رهین شی
 شهر شایر وطن وه جوید ظلم یوسنکار وه
 یو دم ی صفا که چه عادل ی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر جین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 خیل حمونه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گذار یو چه داسه رنگ سلطانه
 هغه ملک به لور شی چه شر پر خیل مکین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغ دیو راحت
 داوی خا خا قصابه لوی دایه یو حسین شی
 خا خا قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہ نیم پے انصاف د صاحب گرم

مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری

پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے ز پیکن شرم

غنیاء داره سواتیا شو، لہوی د دولت لوری

انصاف د شاہ ستا اکہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوانو نہی غنیل زوری

مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ د کمالہ

قائم د د ا انصاف وی خزانہ پے مشکور دی

قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ

پلاس د د شاہی د صاحب د از نخیل محکم وی

بھار د حکومت د خدای ساقی د غم د بادہ

دادور د کلو نو د پے د کلشن ہر دم وی

د بدب د د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ

حیا د د احمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی

نکاح د غر یبافوئے دستا شرم خیالہ

د ازہ یوازے نہ نیم پے د باند خوشحالہ

حکونہ معتمد د د شاہی پے ہر دستور دی

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

حکونہ دی ستا حاشہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن و ی چه د معنا نه
 مسکن د ستا گلشن شی، د گلشن نه ته شه ځوانه
 تر څو چه دا دنیاوی ته محفوظ شه د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د د ټول ستا رعیتیا په تامل وړی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیکي همیشه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر فقط دی
 بر د خپل نیکه د همیشه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کښ زیات وی
 دا نیک د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 تر څو چه د لا ور غمکین محروم نه وی د قاله
 د هغه د داسوالونه تل په در کښ د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

معوره پرېنده د ستا په ملک کښ په شمردی
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 معوره هر آشیاء ستا په ملک کښ په خندا د
 محفوظ امن آمان پکښ چلیدی د هر قسمه
 موسم د پسرلی د ستا په خدمت مدام پیدا دے
 اقبال د شاه ستا بد خواها کړه بهر د رسمه
 کل هر وخت بلبلوته د ناز په نډا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبهم غوټی غوټی لېبا د کار و مقرر د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پکښ کیناسته جمع
 طوطیان او بورا گا په ستا کښ حاکم معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه نه خزان خفقان ژړنګي کور وگردي
 حيران جوړ وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرې معتدل گرهي ښځي سم برابري
 آبي د سوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د یورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکینا ^{سته} جمع
 راجي د سوات لید و له د هر قسم مخلوقات
 والی صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ایستلی بد خوا هادی د هر بات
 منسو خه ظلم زور شر آن د هر قسم اسرافه
 رهبر د غریبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرې ټول عالم دے چر حای کښې د انصافه
 مشتاقه دیر عالم د سوات شاعر دل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات کوشه جدا کینا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وی په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخیره وی د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهی وی پړ طویان
 طویان او میلانه بکښې او سپړی خاد و ښاد
 و اصف چه د لا ور غمکین پړ پچیل لسان
 دا د ټول د د سوات وی په والی صاحب آباد
 کلو نه دولس میاشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کینا ^{سته} جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خومه سایلانو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خویش سائلان و اراده چه دولت و کرم
 قول همنه مایه شو پکنی یو پاتے عی و م نه شه
 وایه فقیران و افسانه د شهرت و کرم
 پاتے یو سائل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 داد تقسیم برخه په جمعه کنی حرکت و کرم
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یو پاشیاد سوات نامی اظهار کرم
 چترے پس د بادشاهی لمن لباس ده
 داد شام ثانی په سوات کنی بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکنی د هر خای متا شه کوی
 داد سید و لغوث په فرمای د اسلام جوړ شه
 سوات که د من په هر وطن کنی پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکنی د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکنی په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه و ر پکنی هر رنگ بهار کرم
 هر رنگ باغچه پکنی د هر ثمره قیاس ده
 هر رنگ هنر پکنی د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکنی قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکنی تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیار په هر ملک شته ده
 داد سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دایه د هر قسمه نن په سوات کنی قابلان شته ده
 داد مهوری د سوات اصحاب دار و مدار کرم
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماس ده
 خود به ترقی د غه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه پاتے په نیکه خیل تا جوړ د هره باب ده
 تل د سوات سلطان رای د دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کہے
 برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج آو دے الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کوہ چہ عقل و رتہ خام نہ کہے
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کور دے تی ب یوحای بد فام نہ کہے
 د اجہان خائستہ برخہ نے نام کنی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کو کر حروف نہ بے دوام نہ کہے
 د ا د صفت باغ کنی نوکری چہ کوم غمخوار کہے
 خونینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کوہ بہ ستوا کنی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی
 تعلیم کہ د انصاف کوے اول پرے امتحان کوہ
 داخل چہ ستوا اول بہ ستوا کنی نوم نے لنہا کے دے
 محصول ستوا د حد د بنہ آگاہ تہ خیل خان کوہ
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 بہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کوہ
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کنی خوند تیخ شملہ دے
 اختہ کہ حراحد کنی مسافر شہ بہ پنچات کنی
 بر باد یوژ وند دیاو بہ عیا کہ دقیق شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

درون چه میلانه شی په مزه دستا بهارته
مالیان د حفاظت د پارو وی ورته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر د یارته
چاقی د ستری مشی میلنوله ورکړی سود
نوکر کوی منجه د خدمتو نو خپل تاجدار ته
صاحب د نوکرانو نه جوړی د حیا بود
خو شحاله میلانه شی د هر قسم په غم قات کبی
کارونه په بی ریادی په ریاهه دیقین شی
روان چه میلانه شی په مهم کبی د سلام
مطلب په زړه داوی چه یو او کړه ملاقات
منشیان کړی د صاحب ورته د هر کلی کلام
اے خوانه نوم د او وایه چه تیرنه شی اوقات
ولاړوی ټول منشیان د میلنوته لاس پنام
ترخو چه میلانه کړی دا خپل نوم هغه ته ذبات

منشیان ټول شریفان د حکمران دی پخپل ذات کبی
په جی قربا نکیدی په لکیا که دیقین شی
نوم لیک چه مازاگان کړی زر عادل سلطان له ورکړی
صاحب د باوی کار د نوکرته زراو کړی آواز
فلان میلانه تشریف د زردنه مقرر کړی
میلانه ملاقات لکه د کل کړی تن خیر از
حضور د هر کله قول د خو له ورته بهر کړی
هر شد غونډ را ندرشی لکه پیر چه کړی نوک راز
احوال درته ښکاره کړه دلاور په د ایتا کبی
ښه واوره دا وینا په د وینا که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی رشتیا که دیقین شی

رلاور غمکین واکي ستا

د ناظرینو په خلد کېن

خاص عوامو ته او بیا خاصو کر تعلیم یافته
او ادبی طبقه ته د ائینه معلومه ده چه خوښ
په ریاست کېن تر دغه حینه پورې داسه
یو ادبی شاهکار او د ترقی او دعروج
په حقله داسه یو مشاعره نه ده شوه
دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
غازی ملت والا همت فرمانروای
سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
کما ینبغي د سوات ریاست پوزیدونکي
نښه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کېن د خپل محبوب حکمران د محبت
جذب راغله، او د دغه خپل نیک محسن
د تحسین نه چپ نه شو پاتې کید نو هدا
حمو نږد ریاست ښاغلي محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی
(تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
د ریاست سواو غیره ادیبانو صاحبانو ته
د مشاعرې پیغام ورکړه نو ښایان ښاغلو
شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
شعرونه د قافیو او دروین په لحاظ او د بحر په
توازن سره نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
هنوی جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کېن پشکو

تاسو روږ

فضل الرحمن فیضان عفی عنه
بیا مشیر ملک صفا سوا

د عقیدت کلونه

راشه لږ او کوره ژدا د عقیدت کلونه
 لکه پور را بویه وه دا د صداقت کلونه
 نننئ وړخ د تاجپوښی چه د والی ضاده
 شو په پیشکش کښ ورته دا د حقیقت کلونه
 نن ادیبانو شاعرانو په اخلاص او خلوص
 حضور ته پیش کړه په د وړخ د محبت کلونه
 هر یو شاعر اظهار د دیر خوشحالی کړه د
 غازی ملت ته د والی کړه د عبرت کلونه
 وایی حبیب چه مونږ به نه یو دایام کار به و تل
 تل به باقی وی دا همونه د خدمت کلونه
 ښاغلی جناب حبیب الرحمن صاحب حبیب کالچ

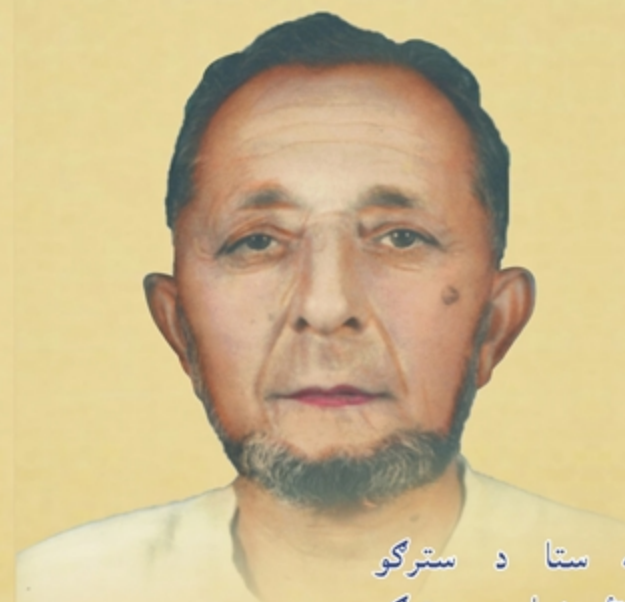
مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زما انتظار ستاد سترگو

زما انتظار کوم ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولې پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنیا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو یمه یواځې نه یم
اوبسکې بهیږی د هر چا د سترگو
خومره بنایست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنیا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنیا
چرته به پټ شی د دنیا د سترگو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library